

TRANSMUTACE MINULOSTI

Programovací partner: GK 22
Rodina alchymie (GK 6, 40, 47, 64)

Fyziologie: neokortex
Aminokyselina: glycin

STÍN 47 POTLAČENÍ

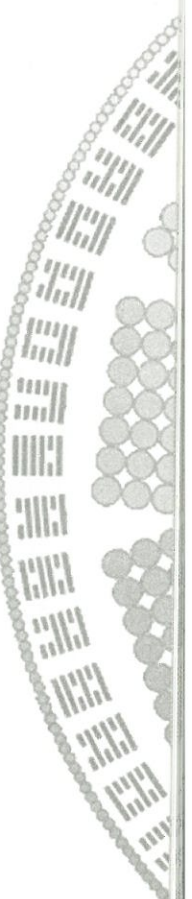
KOUZELNÉ ZRCADLO

Stín 47 poskytuje lidem jeden z nejdůležitějších klíčů k tajemství utrpení. V GK 47 je skryta nesmírná zásobárna temnoty v podobě duševní trýzně zděděné po předcích. Stín 47 je shromaždištěm lidské *karmy*. To, co nazýváme karmou, je ve skutečnosti *paměť*, ale ne v tom smyslu slova, jak ji obvykle chápeme. Paměť stínu 47 je genetická paměť přenášená naší krví. Není to však paměť, kterou bychom mohli číst a rozšifrovat pomocí logických operací. V genetice představuje stín 47 tu část lidské DNA, kterou věda nazývá *nekódující DNA*. Tyto chemické otisky (signatury), běžněji nazývané také *odpadní* neboli *zbytková DNA*, jsou evolučními artefakty, jež se předávají prostřednictvím pokrevních linií našich společných předků. Přestože zbytková DNA nebyla doposud připsána žádná zvláštní funkce, tvoří neuvěřitelných 98% našeho genomu. Ve skutečnosti slouží toto úložiště zděděné po předcích zásadnímu účelu, který věda opomíjí – je přímo turbínou lidské evoluce. Skrytý význam a funkce této části DNA jsou kompletně popsány zde, v genovém klíči 47.

Důvodem, proč věda není schopna stín 47 dekodovat, je to, že historie není lineární, nýbrž nahodilá, a nahodilé vzorce nelze řešit logickými postupy. Nahodilé vzorce je možno rozluštit či přecíst jen pomocí fraktální geometrie, která chaotické vzorce zpracovává optikou celostních zákonitostí. Pravda je taková, že každý člověk v sobě nese celou evoluční paměť lidstva. Což také znamená, že jsme jí bez našeho vědomí ovládáni. Najde-li člověk přístup do hloubi své nevědomé mysli, dostává se ve skutečnosti do kolektivního nevědomí. Pokud k tomu není mentálně a duchovně zralý, existuje velká pravděpodobnost, že ho podobný zážitek vyvede silně z rovnováhy nebo v něm vyvolá různé bludy. Jediným jazykem, který plně obsáhne náš svět, je jazyk archetypů, jaký používá jungiánská psychologie – jazyk tajemných symbolů starých alchymistů či totemický jazyk dávných šamanů. Jazyk archetypů, z něhož vychází všech šedesát čtyři genových klíčů, umožňuje nám lidem zahlédnout skrytou stránku naší přirozenosti: vkročit do hrozivého šamanského podsvětí kolektivního nevědomí, aniž bychom se ztotožňovali s tím, co tam vidíme.

Když šaman sestupuje do světa nevědomí, používá pro orientaci v této říši jazyk svých vlastních totemových zvířat. Tak dokáže intuitivně vyhledat stínové aspekty charakteristické pro jedinečný genetický kód určitého člověka a vynést je na světlo. Nezáleží na tom, zda je interpretuje jako demony, zvířata nebo něco jiného. Důležité je, že představují vzorce strachu příznačné pro určitého člověka. Skutečný psychoanalytik pracuje podobně. Místo toho, aby se pokoušel najít důvody naší psychózy a strachů v našem dětství, chápe, že se ve skutečnosti jedná o archetypální aspekty jednoho jediného univerzálního prvotního strachu. Každý z nás přichází na svět s určitými prapůvodními archetypy, které představují naše strachy, a náš životní příběh nám kromě toho přináší další archetypy, s nimiž se musíme vypořádat na cestě svého osudu na tomto světě. Stín 47 je vstupní branou, kterou tyto hluboké strachy plynou do našeho probouzejícího se vědomí. Staří Číňané nazvali hexagram 47 *Tíseň* nebo *Vyčerpání*, protože pokud se svým strachům přímo nepostavíme, stávají se hlavním břemen našeho života.

Jen velmi málo lidí se ve svém životě dobrovolně postaví tváří v tvář svým stínovým archetypům. Většinu lidí se nechce nahlédnout do studny stínu 47, protože čím hlouběji do ní hledí, tím hlubší se zdá

být. A tak žijeme buď v popírání vzorců svých nevědomých strachů nebo v reakci na ně, aniž bychom si uvědomovali, že život, který prožíváme, je přímým odrazem jejich potlačování. Abychom mohli opravdu nahlédnout hluboko do svých strachů, musíme podstoupit zásadní přeměnu, která se – jak uvidíme na siddhické úrovni – nakonec stane kosmickou až mytickou. Pro člověka žijícího na stínové úrovni vědomí však není transmutace pohodlnou záležitostí, protože podstoupit podobný alchymický proces vyžaduje vzdát se všech definic toho, kým a čím jsme. My lidé si neuvědomujeme, že grál, který hledáme, je ukryt pod našimi strachy. To, co nás děsí ze všeho nejvíce, je naše cesta k vyšší evoluci. Proto jsou všechna hlavní náboženství založena na dualitě dobra a zla. Oddělením zla od dobra vlastně popíráme právě tu část naší přirozenosti, která nám umožňuje přímý prožitek božskosti. Zlo není nic jiného než náš strach projevený ve vnějším světě.

Partnerským programem stínu 47 je stín 22 s názvem Znevážení. Popíráním svého stínu znevažujeme nejen svou přirozenost, ale život samotný. Nedokážeme-li si sami sebe vážít, je jisté, že si nebudeme umět vážít ani ostatních. To znamená, že druhému nasloucháme přes filtr svého vlastního programu, a tak slyšíme jen to, co slyšet chceme. Pečlivě vypouštíme z celé své odpadní DNA to, co sami u sebe nechceme vidět. Proces probíhající mezi oběma stíny vytváří zpětnovazební smyčku, která skrývá stále další a další potlačené vzpomínky. Tím jen posilujeme zaběhnuté vzorce, kterými sami sebe omezuje. Dávní mistři to nazývali kumulací karmy. To vedlo k přesvědčení, že dobrými skutky můžeme nashromáždit pozitivní karmu a tím odčinit negativní karmu. Podobný přístup však nikdy nepovede ke skutečné svobodě, protože i nadále nepřijímáme a potlačujeme své nevědomé stíny. Katolické náboženství našlo způsob, jak naší tísní ulevit, a sice zavedením zpovědi. Avšak zpověď přesouvá zodpovědnost za naše stíny jen na jejich vnější projevy, čímž nám zabraňuje převzít zodpovědnost za náš vnitřní proces. Tím dochází k účinnému potlačení touhy života po přeměně.

Hlavním poselstvím stínu 47 je poučení, že dokud se nepostavíme svým – pro nás jedinečným – archetypům strachu, nemůžeme otevřít bránu k vnitřní transmutaci, která představuje dar 47. Pokud svým nesnáším nepohlédneme zpřímá do tváře a neuvědomíme si, že se ve skutečnosti jedná o projev našeho archetypu, unikne nám smysl a význam našeho života. Většina lidí na světě teprve čeká, až u nich tento proces započne. Mnozí z těch, kdo jej už nastoupili, se chytlo do pastí nějakého terapeutického systému, který přebírá zodpovědnost za ně, a tím celý proces jen oddaluje. Setkání s vlastními stíny je osamělá záležitost a dochází k ní v průběhu naplňování našeho přirozeného osudu. Nejvíce se snažíme vyhnout tomu, co máme přímo před nosem. Tady nepomůže žádná snaha o nápravu. Zapojíme-li do řešení mysl, docílíme jen toho, že se nám naše stíny budou vracet stále dokola. Nelze je obejít nebo předat někomu jinému. Naše utrpení je naším kouzelným zrcadlem; musíme se k němu přihlásit, docenit ho a přijmout. Až tehdy, když se mu konečně přestaneme snažit vyhnout, nám ukáže svá kouzla.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 47 – BEZNADĚJ

U lidí s dispozicí k potlačování sebe sama vyvolává stín 47 určitý druh mentálního kolapsu. Svoje nitro potlačují až do té míry, že jejich mysl je zcela zahlcena jejich životem. A protože se vzorec potlačování zdá být neprorazitelný, vzdají tito lidé v určitém bodě svůj život. Začnou potlačování považovat za normální stav a vzdají se vsí naděje, že by se jejich život mohl nějak zlepšit. Svůj život prožijí v tichém kompromisu, lapení ve stále se opakující smyčce, která je pevně svírá, protože nejsou schopni ani ochotni se postavit vlastnímu strachu.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 47 – DOGMATISMUS

Lidé s reaktivním temperamentem externalizují své potlačení tím, že si je promítají do ostatních. Snaží se ovládat své okolí svou myslí a vykazují velmi dogmatické názory. Podprahový strach je nutí dát jejich mentálním vzorcům pevnou podobu, a získat tak iluzi bezpečí. Bez ohledu na to, zda jsou zastánci vědeckého světonázoru, nebo vyznávají náboženská dogmata, jejich názory jim znemožní jakýkoli pohyb vpřed a zastaví všechny vývoj a změnu. Lidé s takovým nastavením velmi těžko navazují vztahy s ostatními, s výjimkou případů, kdy druzí přistoupí na jejich dogmatické názory. A naopak všichni, kdo se vyznačují svobodným myšlením a nezávislostí názorů či ducha, pro ně představují obrovské ohrožení.

DAR 47 TRANSMUTACE

KRÁLOVSKÉ UMĚNÍ

Dar 47 Transmutace konečně odhaluje skutečný účel skryté části našeho genetického programu – odpadní DNA. To, co věda, která používá výhradně levou mozkovou hemisféru, mylně považuje za chaos, v sobě skrývá jedno z největších tajemství stvoření. Genetikové vědí, že všechen život se vyvíjí prostřednictvím mutací – nahodilého organického procesu, během něž dochází k chybám při kopírování dlouhých řetězců genů. Před vznikem vědního oboru fyzika částic se slovo *transmutace* pojilo výhradně s pradávou vědou – alchymii. Transmutace znamená dokonalou přeměnu jednoho prvku v jiný, během níž dochází k radioaktivní reakci na atomové úrovni. Mohli bychom tedy říci, že mutace znamená proces postupné změny, který může a nemusí vyústit v transmutaci.

Když se člověk postaví svým stínům, otevírají se mu dveře k procesu transmutace. Rozsáhlé programy skryté v naší nekódující DNA obsahují záznamy o celé historii života na Zemi. Tyto záznamy jsou nanejš chaosické a navzájem propletené a současnými postupy rozeznávání vzorců je není možné rozluštit. Ovšem v každém z nás vytvářejí velký tlak, abychom svým vlastním životem dále vyprávěli univerzální příběh života. Proto se každý z nás rodí s pocitem, že má svůj vlastní osud. Zda ho také prožijeme, závisí na naší ochotě poddat se tlaku ohromné nevědomé síly pramenící z našeho nitra. Je to síla transmutace a chce po nás, abychom překonali sami sebe. Zbavíme-li se svého strachu ze smrti, toho největšího ze všech strachů, objevíme dar transmutace. Lidé jsou vlastně vlnou příboje vědomí bez pevné identity. Jsme naprogramováni tak, abychom neustále naráželi na břehy svých omezení a rozpouštěli se v něco jiného. To je pro většinu lidí, kteří se ve své iluzi oddělenosti cítí bezpečně, ta nejděsivější představa.

Dar 47 Transmutace coby důležitá součást chemické genetické supiny zvané *Rodina alchymie* v sobě skrývá mnohá nebezpečí. Archetypy transmutace odhalili již staří alchymisté, kteří jim také dali jména a pro jednotlivá stadia procesu přeměny často užívali symboliku měnicích se barev. Ačkoli mnozí z dávných alchymistů mylně považovali alchymii za praktický postup fyzické přeměny základního kovu ve zlato, několik z nich přesně pochopilo, o co se v alchymii opravdu jedná. Královské umění alchymie je přirozeným osudem každého člověka, který svůj život prožije naplno, je schopen vše přijímat a nenechává si žádná zadní vrátka. Je to umění žít v ohrožení. Ne ve smyslu, že bychom museli podstupovat nějaká vnější rizika; ohrožena je naše iluze, že by něco z toho, co se nás týká, bylo pevně dané. Skutečného člověka nelze definovat, protože neustále překonává všechny možné definice. Alchymie je život. Transmutace je to, co lidi pohání, aby pokračovali dál a přerůstali i své nejděsivější sny. Být v procesu transmutace znamená být skutečně neživým.

Alchymisté popsali proces transmutace velmi dobře. Skládá se z nekonečné řady malých a často nesrozumitelných mutací, které vedou ke konečnému počtu transmutací. Ty představují nesmírně důležité body obratu v našem životě. Proměnit se znamená učinit kvantový skok do zcela nové dimenze. Budeme-li se řídit zápisy uloženými v naší DNA, podobné změny dimenzí zažijeme ve svém vnitřním i vnějším životě. Tento proces duchovní evoluce popisují mytologie a mystické systémy mnoha kultur, protože je univerzální. Jediným nutným předpokladem pro to, aby se tento proces udržel v pohybu, je průběžně se vydávat na pospas svým strachům. Ve chvíli, kdy jeden strach přijmeme, se objevuje další a život nás staví do situací, kdy se s nimi musíme vypořádat. Každý z nás musí otevřít víko své vlastní Pandorařiny skříňky a objevit své další potlačené vrstvy. Až se tyto vrstvy jedna po druhé rozpustí, rozplynou se postupně i všechny naše iluze, o nichž se zatím domníváme, že nás chrání, abychom se sami nerozplynuli.

S probíhajícím procesem transmutace postupně protřídíme svou odpadní DNA a díky tomu spatříme svůj život v mnohem širším záběru reality. Tyto kódy lze přecíst jen tak, že je budeme žít. Tím se rozvinou a odhalí svůj skutečný smysl – vrátit nás zpět k samotnému zdroji vědomí, odkud jsme přišli. Jediní s GK 47 ve svém hologenetickém profilu si popsaný alchymický proces probíhající v lidech silně uvědomují. Jediným způsobem, jak překročit utrpení, je vstoupit do něj hlouběji a přijmout všechny pocity a situace, které v životě přicházejí. Je to cesta hlubokého ponoření do proudu života. Je to cesta odevzdání.

SIDDHI 47 TRANSFIGURACE

SKUTEČNÝ VÝZNAM UKŘIŽOVÁNÍ

Siddhi 47 představuje vyvrcholení GK 47 v lidském těle. Transmutace vlastně nikdy nekončí. Jednoduše vyrostle ze svého obalu, k čemuž dochází díky siddhi 47 Transfiguraci. Slovo *transfigurace* (česky proměna, *pozn. překl.*) se téměř výhradně používá při vyprávění o Kristovu nanebevstoupení a vzkříšení. Popisuje jeho zářící zjev, když se po ukřížování znovu objevil. Život Ježíše Krista je ve skutečnosti dokonalým mytickým ztvárněním všech stupňů alchymické transmutace, které končí stavem transfigurace. Pokud bychom dokázali upustit od všech dogmat a názorů kolem postavy Ježíše a podívat se na jeho život na symbolické úrovni, uviděli bychom velké tajemství veškerého lidského života. Život Krista symbolicky představuje život každého člověka, který se ničemu nebrání a všechno přijímá.

S vyprávěním o transfiguracích se setkáváme všude na světě. Zejména Tibetané mají mnoho záznamů o tom, jak lidé získali *duhové tělo*. I staří čínští taoisté mají několik set let staré zápisy o mistrech, kteří dosáhli stavu transfigurace. Siddhi 47 odhaluje hlavní účel odpadní DNA v lidském těle, která ve skutečnosti kóduje některé procesy na fyzické úrovni. Síla transmutace nás emocionálně a mentálně obnaží do takové míry, že nakonec dosáhne až do fyzické roviny našich těl. V tom okamžiku se velení chopí síla mýtu a buňky našeho těla se začnou přeměňovat na čisté světelné frekvence, ze kterých jsou utvořeny. Prvky, z nichž se naše tělo skládá, pocházejí z hvězd, a tak i my se přeměníme na hvězdu, na svou vlastní supernovu v miniaturním vydání. To je konečný stav popisovaný alchymisty – *unio mystica* neboli posvátný sňatek, kdy se všechny částičky tvořící naše těla rozpustí jedna do druhé a z naší základní hmoty symbolicky vznikne zlato.

Jako každé siddhi není ani siddhi Transfigurace běžným fenoménem. Víme, jak silně ovlivnilo celý svět, když se zrealizovalo na sklonku Ježíšova života. Ostatní kultury, kde k transfiguraci také došlo, byly většinou od zbytku světa izolované, proto se vyprávění o ní běžně považuje za legendu. Mohli bychom se ptát, proč k ní nedošlo někdy nedávno, v naší době, kdy by se zprávy o ní mohly šířit velmi lehce a bylo by možné ji i nafilmovat. Odpověď na tuto otázku se nachází v záznamech uvnitř našich těl. Jisté je, že k ní dojde znovu a pravděpodobně v mnohem větším měřítku než kdykoli předtím. Lidstvo stojí na prahu jedné ze svých velkých transmutací. Jako živočišný druh procházíme obdobím svého symbolického ukřížování a po ukřížování následuje transfigurace. Ukřížování pro nás znamená, že vše, co je staré, musí opustit tento svět, aby se mohlo rozzářit nové světlo. V nadcházejících stoletích musíme obětovat svůj moderní svět s většinou jeho nástrah. Podobně jako všechny ostatní transmutace přináší toto období velkou nejistotu, velký strach a velké vzrušení.

Na kosmické úrovni transfigurace nikdy nekončí. Celá naše planeta – lidé, všechna stvoření i Země samotná – bude nakonec transfigurována. Transfigurace na společenské úrovni musí obsáhnout celou planetu jako živý organismus, protože bez ohledu na to, z jaké perspektivy se dnes vidíme, jsme ve skutečnosti myslí a očima Země a nejsme od ní oddělení. Jednou nastane čas, kdy budou všechny elementy, z nichž se naše planeta skládá, vibrovat na tak vysoké frekvenci, že se svět, jak jej známe, rozplyne v poli vibrujícího světla.

Před touto bezprecedentní a fantastickou událostí, která podle našich časových měřítek leží v daleké budoucnosti, se fenomén individuální transfigurace stane daleko běžnější událostí než dosud. Dojde k tomu díky aktivaci siddhi 22 Milosti, partnerského programu siddhi 47. Obě siddhi fungují jako jedno, což znamená, že aby mohl jedinec dosáhnout stavu transfigurace, musí se ho dotknout Boží milost. Nikdo nedokáže říci, kdy, kde a ke komu milost přijde, ale jako jeden z aspektů ženského principu boha je součástí probíhajícího cyklu inkarnací. Boží milost se může dotknout jen těch, kdo se dostanou na úroveň siddhi 47, protože oni na sebe musí vzít kolektivní karmu celého lidstva. To je konečná velká transmutace, odehrávající se v podobě ukřížování. Ukřížování znamená sestup jedince do pekla, do podsvětí kolektivního nevědomí, a naprosté ponoření do bolesti našich předků a utrpení všech bytostí. Znamená postavit se kolektivnímu strachu lidstva, který se nachází v jádru DNA každého člověka. Člověk, který dosáhne takové úrovně sebeobětování, k sobě přivolá Ducha svatého neboli Boží milost, po níž následuje vzkříšení a konečná transfigurace.